

Bilag 12.

Finansministeriet.

København, den 21. Marts 1935.

I Anledning af, at den nuværende Kammeradvokat, Hr. Højesteretssagfører Vagn Aagesen, har meddelt, at han i Løbet af den kommende Sommer agter at trække sig tilbage som konstitueret Kammeradvokat, har Finansministeriet overvejet Spørgsmaalet om Ændringer i det formelle Grundlag for den nuværende Kammeradvokatordning, og man skal om denne oplyse følgende:

Kammeradvokatordningen er hjemlet ved kgl. Instruks af 26. Oktober 1785, udfærdiget gennem Rentekammeret (Finansministeriet), hvorefter det paahviler Kammeradvokaten som kgl. Embedsmand i Almindelighed at overvaage, at Love og Forordninger overholdes, at Statens Rettigheder ikke krænkes, og at Statskassens Indtægter indgaar paa behørig Maade o. s. v., om hvilken Virksomhed han skal afgive Beretning dels til Rentekammeret, dels til de særlige Collegier.

Grundet paa Forholdenes Udvikling har Stillingen efterhaanden i væsentlig Grad skiftet Karakter, idet en betydende Del af de Kammeradvokaten paahvilende Opgaver, herunder særlig dennes Politi- og Paatalemyndighed, er overgaaet til særlige Forvaltningsorganer. Som Følge heraf er det gentagne Gange overvejet enten helt at ophæve Kammeradvokatstillingen eller dog at faa ændret det formelle Grundlag for denne Ordning, men Overvejelserne er alene resulteret i, at man siden 1854 kun har besat Stillingen ved Konstitution, og at de Kammeradvokaten reelt paahvilende Opgaver er blevet fastlagt gennem Praksis under behørig Hensyntagen til de ændrede Forhold. Den nuværende Ordning gaar herefter i Realiteten ud paa, at Kammeradvokaten er Ministeriernes Konsulent i Rets- og Domstolespørgsmaal samt yder de enkelte Ministeriet og Styrelser forskellig sagførermæssig Bistand, idet han herfor oppebærer et aarligt Honorar paa for Tiden 5 200 Kr. Det er en Forudsætning for denne Ordning, at Kammeradvokaten har en vis Fortrinsret til at faa overdraget Retssager, der anlægges af eller mod Staten, idet han herfor oppebærer i Forhold til de almindelige Salærtakster noget nedsatte Salærer.

Efter Finansministeriets Opfattelse er der ikke Grundlag for at opretholde den paagældende Stilling som Embedsstilling, og man maa ogsaa tage Afstand fra den Tanke at knytte Kammeradvokatstillingen til en anden Embedsstilling, da en saadan Embedsmand ikke vilde have samme Forudsætninger som en praktiserende Højesteretssagfører for at kunne yde Administrationen betydende Bistand vedrørende processuelle Spørgsmaal og med Hensyn til tvivlsomme juridiske Spørgsmaal, der kan antages at ville blive indbragt for Domstolene, ligesom en saadan Ordning vilde udelukke en Del af de praktiske Fordele, den nuværende Ordning frembyder. Kammeradvokatstillingen findes herefter at burde ophæves som Embedsstilling.

Erfaringen har derimod vist, at der er meget væsentlige Fordele forbundet ved, at de forskellige Ministerier og Styrelser har Adgang til at kunne raadføre sig med en praktiserende Sagfører angaaende særlige processuelle Spørgsmaal og Fortolkningsspørgsmaal, navnlig i Sager, der tenderer mod en Retssag, og det maa endvidere anses for givet, at den for Staten som Helhed bedste og billigste Ordning vil være, at denne responderende Virksomhed knyttes sammen med Adgangen til, hvor ikke særlige Forhold gør sig gældende, at føre Statens Retssager. Ved en saadan Ordning vil man opnaa, at Vederlaget for den responderende Virksomhed m. v. saavel som Salærene for de enkelte Retssager vil kunne sættes væsentlig lavere end ved en